Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0434/2017 }
B8-0435/2017 }
B8-0450/2017 } RC1

4.7.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 37 ust. 3 Regulaminu i z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
PPE (B8-0434/2017)
ALDE (B8-0435/2017)
ECR (B8-0450/2017)

w sprawie programu prac Komisji na rok 2018
(2017/2699(RSP))

József Szájer
w imieniu grupy PPE
Anthea McIntyre
w imieniu grupy ECR
Sophia in ‘t Veld
w imieniu grupy ALDE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie programu prac Komisji na rok 2018 (2017/2699(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Program prac Komisji na rok 2017 – na rzecz Europy, która chroni, wspiera i broni” (COM(2016)0710) wraz z załącznikami 1-5,

– uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa zawarte między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską[1],

– uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów ds. obciążeń administracyjnych z dnia 24 lipca 2014 r. pt. „Zmniejszanie biurokracji w Europie – spuścizna i perspektywy”,

– uwzględniając sprawozdanie podsumowujące Konferencji Przewodniczących Komisji z dnia 13 czerwca 2012 r.,

– uwzględniając art. 37 ust. 3 Regulaminu,

A. mając na uwadze konieczność adekwatności priorytetów politycznych do zasobów finansowych;

B. mając na uwadze, że zasada zrównoważonego rozwoju i wzrost gospodarczy nie wykluczają się wzajemnie i mogą się uzupełniać;

C. mając na uwadze, że UE musi zaangażować się w odzyskanie konkurencyjności w obliczu ostrej konkurencji światowej, zachowując w ten sposób model społecznej gospodarki rynkowej i zapewniając trwały wzrost charakteryzujący się coraz wyższym poziomem wydajności i innowacji, aby przyszłemu pokoleniu młodych obywateli pozostawić miejsca pracy, a nie długi;

D. mając na uwadze, że najlepszą formą wsparcia ekonomicznego i społecznego, jaką mogą zaoferować swym obywatelom państwa członkowskie w celu poprawy jakości życia, jest rozwijająca się gospodarka o niskim poziomie inflacji oraz wysokich wskaźnikach zatrudnienia i wzrostu płac, generująca zasoby konieczne do sfinansowania przyszłościowych inwestycji, lepszej infrastruktury oraz usług publicznych;

E. mając na uwadze, że UE staje w obliczu różnych i złożonych rodzajów zagrożeń, które powodują niestabilność, prowadząc do poczucia braku bezpieczeństwa europejskich obywateli;

F. mając na uwadze, że Komisja jest zobowiązana zapewnić poszanowanie traktatów i egzekwowanie praw UE; zauważając z głębokim ubolewaniem, że zarówno wdrażanie polityki UE, jak i egzekwowanie praw i zasad UE jest niewystarczające, co uwidoczniło się już w szeregu obszarów; mając na uwadze, że Komisja – wraz z państwami członkowskimi – powinna priorytetowo traktować wdrażanie i egzekwowanie praw i

[1] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

zasad;

CZĘŚĆ 1

1. zauważa, że obecne kryzysy – wraz z ich konsekwencjami finansowymi, gospodarczymi, socjalnymi i migracyjnymi – doprowadziły do zwiększenia niezadowolenia wśród obywateli europejskich, wyrażanego nasilonym ekstremizmem; podkreśla, że poważne wyzwania wymagają wspólnej odpowiedzi ze strony UE i jej państw członkowskich; uważa, że niezbędne jest podjęcie poważnych inicjatyw politycznych, aby przezwyciężyć te kryzysy, oraz że należałoby podjąć realistyczne reformy w celu przywrócenia zaufania i wiary oraz przeciwdziałania wykorzystywaniu niepokojów do podsycania strachu i braku bezpieczeństwa; podkreśla, że demagogiczne i nierealistyczne kampanie polityczne wzbudzają krótkookresowe fałszywe nadzieje, jednak mają szkodliwe skutki, prowadząc do dalszych podziałów, niestabilności i konfliktów w całej Europie;

2. podkreśla, jak ważne dla Unii jest patrzenie perspektywiczne oraz utrzymywanie i zacieśnianie bliskich powiązań gospodarczych, handlowych i strategicznych z najbliższymi sąsiadami; uważa, że w przyszłości potrzebne będą jasne ramy stosunków UE z państwami sąsiadującymi nienależącymi do UE;

3. uważa, że społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności jest fundamentem europejskiego społeczeństwa, na którym zbudowano europejskie strategie polityczne, z których bezpośrednio korzystają obywatele w swoim codziennym życiu; popiera inicjatywy na rzecz osiągnięcia lepszej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;

4. wzywa Komisję do określenia kluczowych działań priorytetowych mających na celu wzmocnienie konkurencyjności przemysłowej UE poprzez umożliwienie przedsiębiorstwom konkurowania na rynkach krajowych i światowych oraz wzmocnienie zdolności UE i jej państw członkowskich do wspierania rozwoju przedsiębiorczości, ze zwróceniem szczególnej uwagi na sektor małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP); uważa, że modernizacja europejskiego przemysłu musi zostać przeprowadzona w szerokim zakresie i powinna obejmować wprowadzanie do obrotu innowacyjnych produktów i usług, technologii oraz modeli działalności gospodarczej opartych na inwestycjach w badania i innowacje, które przemienią się w ulepszone produkty, usługi i procesy rynkowe;

5. podkreśla, że potrzebne jest kompleksowe podejście do realizacji korzyści płynących ze wspólnej waluty oraz zajęcia się jej słabymi stronami, przy jednoczesnym zapewnieniu trwałego charakteru, odporności i dopełnienia UGW oraz osiągnięcia celów wzrostu i pełnego zatrudnienia; uważa, że dalszy rozwój UGW musi opierać się na obowiązującym prawodawstwie i jego wdrażaniu oraz musi obejmować środki czyniące jej strukturę instytucjonalną bardziej zasadną i zgodną z zasadami rozliczalności demokratycznej;

6. apeluje do Komisji o przyspieszenie prac nad ukończeniem unii rynków kapitałowych, aby przyczynić się do uwolnienia inwestycji w UE w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków, które umożliwią poprawienie otoczenia biznesu w UE w celu przyciągnięcia większej ilości bezpośrednich inwestycji zagranicznych i przenoszenia miejsc pracy z zagranicy;

7. podkreśla, że dobrze funkcjonująca europejska polityka migracyjna wymaga

uzgodnionego mechanizmu sprawiedliwego i skutecznego rozmieszczania osób ubiegających się o azyl; podkreśla znaczenie postępów w rozwiązywaniu kryzysu migracyjnego w sposób wykazujący o wiele więcej wrażliwości na szeroko rozpowszechnione w państwach członkowskich obawy o niekontrolowaną migrację; z zadowoleniem przyjmuje ostatnie osiągnięcia w zakresie wzmocnienia zarządzania i skutecznej kontroli granic zewnętrznych Unii, co jest warunkiem wstępnym przywrócenia wzajemnego zaufania państw członkowskich na poziomie krytycznym;

8. podkreśla, że trzeba ulepszyć wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, aby przyczynić się do wypracowania wiarygodnych odpowiedzi na nowe zagrożenia i wyzwania dla bezpieczeństwa, walkę z terroryzmem oraz wprowadzanie pokoju, stabilności i porządku w sąsiedztwie Unii; apeluje do wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (VP/HR) o kontynuowanie bliskiej współpracy z państwami członkowskimi w zakresie rozwijania praktycznych strategii politycznych oraz metod współpracy na potrzeby realizacji tych celów;

9. podkreśla, że wolny handel znacząco poprawił jakość życia oraz zmniejszył ubóstwo w UE i na całym świecie, kreując wzrost gospodarczy i tworząc miejsca pracy oraz wzmacniając polityczne i gospodarcze stosunki z krajami trzecimi; uznaje, że UE musi kontynuować przeciwdziałanie tendencjom protekcjonistycznym na całym świecie, dlatego zwraca się do Komisji z prośbą o sprawne kontynuowanie i zakończenie zarówno planowanych, jak i trwających negocjacji oraz dalsze badanie możliwości zawierania nowych porozumień o wolnym handlu;

10. wzywa Komisję do rozpoczęcia – we współpracy z innymi instytucjami – szeroko zakrojonej debaty publicznej na temat przyszłości Unii;

11. podkreśla, że Europa nadal będzie prowadzić walkę ze zmianą klimatu oraz że pozostaje w pełni zaangażowana we wdrożenie porozumienia paryskiego; wskazuje, że przyszłościowa polityka dotycząca zmiany klimatu jest kluczowa dla modernizacji europejskiego przemysłu i gospodarki;

12. podkreśla znaczenie zadbania o korzystny stosunek kosztów do korzyści oraz stosowania polityki zerowej tolerancji w przypadkach niegospodarności i oszustw;

13. podkreśla, że UE nadal stoi w obliczu poważnych wyzwań dotyczących wdrażania uzgodnionego lub przyjętego prawodawstwa, dlatego wzywa Komisję do skupienia się na egzekwowaniu prawa UE we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla znaczenie, jakie dla tworzenia równych warunków działania, które sprzyjają innowacyjności, wydajności, tworzeniu miejsc pracy i inwestycjom, ma egzekwowanie polityki konkurencyjności przez wszystkie podmioty na całym jednolitym rynku oraz we wszystkich modelach biznesowych, w tym przez MŚP;

14. ponownie wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego prawa administracyjnego UE, który zadba o otwartą, skuteczną i niezależną administrację europejską oraz do należytego uwzględnienia wniosku Parlamentu dotyczącego rozporządzenia unijnego w tej sprawie;

CZĘŚĆ 2

1. Młodzież i uczenie się przez całe życie

15. apeluje do Komisji o:

– inwestowanie – wspierające państwa członkowskie – w integracyjne i wydajne systemy edukacji;

– zapewnienie aktywnego zaangażowania społeczności ekspertów i właściwych zainteresowanych stron, w tym organizacji rodziców, w konsultacje w sprawie kształtowania polityki;

– zapewnienie odpowiednich środków dla programu Erasmus+, by cele programu zostały osiągnięte, oraz zadbanie o to, by środki te zostały wykorzystane do realizacji głównych celów programu (mobilności, edukacji i szkoleń, polityk na rzecz młodzieży i sportu);

– wspieranie państw członkowskich zwłaszcza w zakresie działań edukacyjnych wśród wszystkich grup wiekowych i zawodowych; inwestowanie w ramy uczenia się przez całe życie, z naciskiem na umiejętności i kompetencje cyfrowe i przedsiębiorcze oraz umiejętność korzystania z mediów, co obejmuje też specjalne programy zaprojektowane tak, by zachęcać konkretnie kobiety;

– przeanalizowanie rynków pracy w celu określenia właściwej równowagi między szkoleniami zawodowymi a kształceniem uniwersyteckim, dzięki czemu usprawni się powiązanie między podażą a popytem na rynku pracy;

– rozwijanie przedsiębiorczości oraz dalsze rozwijanie i wspieranie środowiska regulacyjnego dla MŚP zgodnie z zasadą „najpierw myśl na małą skalę”;

– wystąpienie z zaleceniami i wnioskami dotyczącymi zatrzymania starzejących się pracowników na rynku pracy przez dłuższy okres czasu, dzięki czemu zachęci się również do przekazywania wiedzy młodszym pokoleniom i rozwijania mentoringu w miejscu pracy;

– podjęcie, wraz z państwami członkowskimi, dalszych działań na rzecz zwiększenia atrakcyjności i wartości umiejętności w dziedzinie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki (umiejętności STEM) oraz zachęcanie większej liczby kobiet i dziewcząt do rozwijania umiejętności STEM, co może otworzyć im nowe możliwości zwłaszcza w sektorze ICT;

16. uważa, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ma zasadnicze znaczenie w przeciwdziałaniu bezrobociu młodzieży w UE, które nadal utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie; wzywa Komisję do poszukiwania odpowiednich źródeł finansowania na rzecz przeciwdziałania bezrobociu młodzieży i kontynuacji Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, jednocześnie pracując nad poprawą jej funkcjonowania i wdrażania oraz uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 5/2017;

17. wzywa Komisję do wprowadzenia wszelkich odpowiednich mechanizmów służących większej mobilności ludzi młodych, w tym praktykantów, będącej sposobem na rozwiązanie problemu niedopasowania umiejętności na rynku pracy i poprawę dostępu do

możliwości zatrudnienia;

2. „Niebieski” wzrost i gospodarka o obiegu zamkniętym

18. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków:

– w sprawie „niebieskiego” wzrostu w celu wspierania zrównoważonego wzrostu w całym sektorze morskim i gospodarki morskiej;

– w celu wypełnienia luki powstałej na skutek braku wieloletnich planów w ramach nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), aby zarządzać wszystkimi ważnymi zasobami i rybołówstwem na wodach UE;

19. apeluje do Komisji o niezwłoczne przedstawienie inicjatyw wyliczonych w planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym oraz o regularne monitorowanie postępów na drodze ku gospodarce o obiegu zamkniętym;

3. Ramy finansowe na okres po 2020 r.

20. wzywa Komisję do zagwarantowania, że do przyszłego roku wdrażanie wszystkich programów UE nabierze właściwego tempa w celu zrekompensowania znaczących opóźnień obserwowanych na początku obecnego okresu programowania; jest szczególnie zaniepokojony konsekwencjami takich opóźnień dla możliwego nagromadzenia wniosków o płatność pod koniec obecnych WRF; uważa, że powinny zostać podjęte wszelkie działania mające na celu uniknięcie kolejnego kryzysu płatniczego, łącznie z decyzją w sprawie adekwatnego poziomu płatności w nadchodzących budżetach rocznych;

21. wzywa Komisję do przedstawienia najpóźniej do czerwca 2018 r. wniosków ustawodawczych w sprawie WRF na okres po 2020 r. w celu umożliwienia niezwłocznego rozpoczęcia istotnych negocjacji międzyinstytucjonalnych; ustanawia jako cel pomyślne zakończenie tych negocjacji z końcem obecnej kadencji parlamentarnej;

22. wzywa Komisję do należytego uwzględnienia stanowiska Parlamentu w sprawie przyszłych WRF, które zostaną przyjęte przed wnioskami ustawodawczymi Komisji; podkreśla potrzebę nawiązania zorganizowanego dialogu dotyczącego ogólnego poziomu, priorytetów politycznych i budżetowych, struktury i zasad elastyczności przyszłych WRF, a także potrzebę podjęcia decyzji w sprawie okresu obowiązywania ram finansowych; uważa, że następne WRF muszą utorować drogę nowoczesnemu budżetowi UE; uważa, że Komisja powinna w ramach przygotowań przeprowadzić kompleksowy przegląd wydatków;

23. apeluje do Komisji, aby przedstawiła szczegółowe plany umożliwiające rozwianie obaw dotyczących przyszłych dochodów w budżecie i zasobów własnych; podkreśla, że Komisja powinna przedstawić te wnioski ustawodawcze wraz z wnioskami w sprawie WRF na okres po 2020 r., aby umożliwić przeprowadzenie wspólnych negocjacji dotyczących obu kwestii; podkreśla, że Parlament przyjmie stanowisko przed przedstawieniem wniosków ustawodawczych, i zwraca się do Komisji z prośbą o uwzględnienie stanowiska Parlamentu w tym zakresie;

24. wzywa Komisję, by przedstawiła:

– wnioski dotyczące rozporządzeń w sprawie polityki spójności UE na okres po 2020 r., w związku z nadchodzącym przedstawieniem kolejnych WRF, jak najwcześniej w 2018 r.;

– przeprowadzony na początku 2018 r. kompleksowy przegląd rozporządzenia finansowego i powiązanych przepisów sektorowych, w tym obowiązującego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (rozporządzenia zbiorczego), a także przepisów dotyczących uproszczenia polityki spójności i lepszego połączenia unijnych funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS);

25. wzywa Komisję w kontekście debaty dotyczącej białej księgi do wyjaśnienia celów dziewiątego programu ramowego (PR9) odpowiednio wcześnie w 2018 r., tak aby umożliwić Parlamentowi przyjęcie stanowiska dotyczącego tego programu, jak również Galileo, Copernicus i COSME, co umożliwi wdrożenie środków począwszy od 2021 r.; oczekuje, że wniosek dotyczący PR9 będzie oparty na okresowej ocenie programu „Horyzont 2020” i na sprawozdaniu Parlamentu z realizacji;

26. podkreśla nieodzowność badań stosowanych, zwłaszcza badań prowadzących do wzbogacenia wiedzy, umiejętności oraz praktyk, dla zapewnienia, by nowe technologie były wykorzystywane w najlepszy możliwy sposób; wzywa Komisję do lepszego zrównoważenia potrzeb w zakresie badań i rozwoju o wymiarze podstawowym, stosowanym i translacyjnym w celu zapewnienia skutecznego i szybkiego przełożenia nowych odkryć na rzeczywiste technologie oraz produkty;

27. wzywa Komisję do kontynuacji prac na rzecz uproszczenia przy jednoczesnej minimalizacji barier dla uczestnictwa i zapewnieniu jak największych korzyści – w perspektywie krótko- i długoterminowej – w odniesieniu do wszystkich części programu, oraz do pracy na rzecz przedstawienia ambitnego wniosku dotyczącego kolejnego programu ramowego; podkreśla, że umacnianie synergii z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi jest potrzebne, aby można było rozwijać możliwości w dziedzinie innowacji w UE;

28. podkreśla potrzebę wprowadzenia ram wykonania i uważa, że Komisja powinna opracować lepszy system kontroli budżetowej, proporcjonalny do korzyści osiąganych dzięki finansowaniu unijnemu; uważa, że integralną częścią takiego systemu powinna być odpowiednio przejrzysta i szczegółowa sprawozdawczość, obejmująca m.in. informacje o odbiorcach środków unijnych oraz o terminowości dokonywania płatności; uważa, że wykonanie, opłacalność oraz wyniki uzyskane dzięki finansowaniu unijnemu zawsze należy poddawać kontroli dla zapewnienia zrównoważonego i długotrwałego oddziaływania wydatków unijnych; wzywa do przygotowania wniosków dotyczących reformy Trybunału Obrachunkowego w celu wzmocnienia jego funkcji kontroli wykonania zadań, tak aby mógł on być organem zarówno kontroli, jak i oceny;

4. Strategia jednolitego rynku cyfrowego

29. wyraża zaniepokojenie w związku z opóźnieniami w kontekście niektórych wniosków ustawodawczych ujętych w strategii jednolitego rynku cyfrowego; uważa, że instytucje UE powinny utrzymać tempo wdrażania tej strategii i dołożyć wszelkich starań w celu przedstawienia i przyjęcia odnośnych wniosków; zwraca się do trzech instytucji, aby przy okazji przeglądu śródokresowego tej strategii zobowiązały się na najwyższym szczeblu do

zapewnienia priorytetowego traktowania tych wniosków w toku procesu ustawodawczego, tak aby przedsiębiorstwa i obywatele mogli czerpać korzyści z ich rezultatów;

30. wzywa Komisję do:

– poczynienia postępów w zakresie tworzenia jednolitego rynku cyfrowego oraz w zakresie środowiska wspierającego MŚP;

– przedstawienia wniosków dotyczących sformułowania ogólnej zasady swobodnego przepływu danych oraz zniesienia ograniczeń w lokalizacji danych na terytorium UE;

– dalszego wspierania digitalizacji europejskiego sektora transportowego poprzez inicjatywy takie jak C-ITS i E-CRM oraz inne systemy cyfrowe;

– wystąpienia z planowaną inicjatywą (planowanymi inicjatywami) w zakresie cyberbezpieczeństwa, również w odniesieniu do Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA); takie inicjatywy powinny mieć na celu zwiększenie cyberbezpieczeństwa przemysłu i sektorów cywilnych, a także powinny obejmować skuteczne środki odwoławcze;

– niezwłocznego zidentyfikowania wraz państwami członkowskimi systemowych przyczyn rosnącej przepaści cyfrowej między kobietami i mężczyznami oraz do podjęcia na szczeblu globalnym działań na rzecz położenia kresu cyfrowemu wykluczeniu kobiet;

5. Strategia na rzecz unii energetycznej

31. w następstwie przyjęcia szeregu wniosków ustawodawczych i komunikatów dotyczących unii energetycznej, wydajności energetycznej, kształtowania rynku, energii ze źródeł odnawialnych i innych powiązanych tematycznie dokumentów wzywa Komisję do skoncentrowania się na zapewnieniu pełnego wdrożenia tych aktów przez państwa członkowskie, tak aby zbudować prawdziwą unię energetyczną;

32. oczekuje dalszej bliskiej współpracy z Komisją w zakresie aktualnych niezmiernie ważnych procedur ustawodawczych w pakiecie dotyczącym czystej energii, również na etapie rozmów trójstronnych, aby zapewnić pomyślne zakończenie negocjacji jak najwcześniej w 2018 r.;

33. wzywa Komisję do monitorowania gospodarczych następstw nowej struktury rynku energii elektrycznej, zwłaszcza w Europie Środkowo-Wschodniej, która może ponieść wysokie koszty transformacji energetycznej;

6. Strategia jednolitego rynku

34. wzywa Komisję, aby:

– wspólnie z państwami członkowskimi usprawniła wdrażanie dyrektywy o usługach, co obejmuje usunięcie pozostałych barier prawnych i administracyjnych w sektorze usług oraz położenie kresu nadmiernie rygorystycznemu wdrażaniu;

– egzekwowała obowiązujące prawodawstwo przede wszystkim poprzez stosowanie

przepisów, zapewniając tym samym równe szanse i umożliwiając czerpanie pełnych korzyści z jednolitego rynku;

35. zauważa z ubolewaniem, że Komisja nie zastosowała się jak dotąd do ponawianego apelu o stworzenie silnego filaru jednolitego rynku w ramach europejskiego semestru wraz z systemem regularnego monitorowania i identyfikacji barier dla jednolitego rynku w poszczególnych państwach;

36. przyjmuje za priorytety polityczne:

– rozwój potencjału sektora kultury i sektora kreatywnego na podstawie spójnej polityki UE, biorąc pod uwagę, że w sektorach tych działają głównie mikroprzedsiębiorstwa i MŚP i że w dużej mierze przyczyniają się one do zapewniania zrównoważonego wzrostu i wysokiej jakości zatrudnienia;

– usprawnienie i promocję środków oraz działań na rzecz ułatwienia rozwoju turystyki kulturalnej z pełnym uczestnictwem regionów i miejscowych władz;

– wniosek dotyczący przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (IPRED) do końca roku;

– przegląd rozporządzenia dotyczącego bezpieczeństwa ogólnego, który został odroczony po raz kolejny; wyraża ubolewanie w związku z faktem, iż nie dotrzymano terminów określonych w dyrektywie (UE) 2015/719 z dnia 29 kwietnia 2015 r.[1], i przypomina Komisji o konieczności podjęcia jednoznacznych i zdecydowanych działań dotyczących tego przeglądu oraz ogólnie bezpieczeństwa na drogach;

– terminowe działania następcze, jak również konkretne wnioski, dotyczące ustaleń i sugestii, które zostaną zawarte w przyszłym strategicznym sprawozdaniu z własnej inicjatywy w sprawie fałszowania przebiegu, przypominając, że kwestia ta poważnie niepokoi obywateli europejskich, i mając na uwadze fakt, że sprawne modele już funkcjonują w niektórych państwach członkowskich;

7. Zdrowie

37. podkreśla, że pilnie potrzebne i ważne jest przeciwdziałanie zagrożeniu spowodowanemu odpornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, ponieważ mogłoby to w olbrzymim stopniu wpłynąć na zdrowie obywateli oraz produktywność, jak również na budżety zdrowotne państw członkowskich; w związku z tym wzywa Komisję, by przedstawiła inicjatywę dotyczącą planu działań UE, który wskaże, w jaki sposób realizować w Unii światowy plan działania Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) dotyczący odporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; ponadto wzywa Komisję do wzmocnienia działań już podejmowanych w ramach bieżącego planu działania na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz do zapewnienia ich spójnego wdrażania przez wszystkie zainteresowane strony;

38. wzywa Komisję, aby:

– przedstawiła wniosek ustawodawczy w sprawie ulotek produktów farmaceutycznych

[1] Dz.U. L 115 z 6.5.2015, s. 1.

w celu uczynienia ich jaśniejszymi i bardziej przyjaznymi dla pacjentów (informacje o leku);

– niezwłoczny przegląd dyrektywy 2004/23/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie norm jakości i bezpieczeństwa pobranych tkanek i komórek ludzkich[1] (dyrektywa o komórkach i tkankach) dla zapewnienia zgodności z zasadą nieodpłatnego oddawania i rozporządzeniem 1394/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie produktów medycznych zaawansowanej terapii (rozporządzenie o terapiach zaawansowanych)[2], która powinna zostać dostosowana do potrzeb MŚP;

8. Rybołówstwo i rolnictwo

39. podkreśla ważną rolę, jaką zrównoważone rolnictwo, rybołówstwo i leśnictwo odgrywają w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w UE, zapewniając zatrudnienia i poprawę norm środowiskowych, i podkreśla również możliwości europejskiego rolnictwa w przyczynianiu się do realizacji polityki dotyczącej zmian klimatycznych dzięki innowacjom i przyjęciu strategii nakierowanych na zwiększenie potencjału europejskiego rolnictwa w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla;

40. wzywa Komisję do pracy nad zawartymi z krajami spoza UE dwustronnymi porozumieniami w dziedzinie rybołówstwa, które zbliżają się do końca obowiązywania;

41. ponownie podkreśla, że dla zapewnienia terminowego i właściwego wdrożenia nowej wspólnej polityki rybołówstwa przyjętej w 2013 r. Komisja musi stale pracować nad wnioskami ustawodawczymi w sprawie przyjęcia odnowionych planów wieloletniego zarządzania zasobami rybnymi;

42. apeluje do Komisji o:

– dopilnowanie, by WPRyb oraz obowiązek wyładunku były rzetelnie wdrażane;

– kontynuowanie bliskiej współpracy z rybakami i naukowcami w celu zidentyfikowania i przewidzenia miejsc, w których mogą pojawić się gatunki dławiące oraz w celu poszukiwania rozwiązań, takich jak innowacyjne techniki połowu;

– przegląd rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 (rozporządzenia śródziemnomorskiego), w szczególności jego części przewidującej zakaz stosowania niektórych tradycyjnych narzędzi połowowych oraz przepisów odnoszących się do charakterystyki narzędzi połowowych;

– znalezienie pragmatycznego rozwiązania odnoszącego się do połowów paszowych, aby uregulować i ograniczyć praktykę wykorzystywania cennych zasobów rybnych jako paszy, co dotyczy w szczególności wrażliwych ekosystemów Morza Bałtyckiego;

43. zobowiązuje się podjąć z Komisją konstruktywny dialog w sprawie jej komunikatu dotyczącego przyszłości WPR po 2020 roku, który powinien zostać ogłoszony przed końcem 2017 r.;

[1] Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 48.
[2] Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 121.

44. zwraca się zatem do Komisji, aby:

– uprościła realizację WPR;

– ograniczyła biurokrację w celu zwiększenia efektywności WPR;

– zmniejszyła obciążenia administracyjne dla przedsiębiorców w sektorze rolnym;

– zachęcała do innowacji, które są niezbędne dla modelu patrzącego w przyszłość, konkurencyjnego rolnictwa europejskiego;

– zapewniła uwzględnienie zasady lepszego stanowienia prawa w planowanym wniosku dotyczącym reformy WPR, która powinna tworzyć więcej możliwości i zachęt finansowych dla innowacyjności w rolnictwie w celu zapewnienia długotrwałego bezpieczeństwa żywnościowego w UE, zmniejszenia wpływu rolnictwa na różnorodność biologiczną i zwiększenia odporności klimatycznej;

– przedstawiła niezwłocznie wniosek w sprawie unijnego ramowego ustawodawstwa mającego na celu przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom handlowym w łańcuchu dostaw żywności;

45. apeluje do Komisji o zapewnienie podatnikom korzystnego stosunku kosztów ich inwestycji w rolnictwo do rezultatów, a jednocześnie o dążenie do zrównania wysokości płatności bezpośrednich we wszystkich państwach członkowskich oraz zapewnienie, by UE była w stanie utrzymać oraz zwiększyć swoje możliwości w zakresie produkcji żywności;

9. Sprawiedliwsze opodatkowanie

46. Wzywa Komisję do:

– przedłożenia wniosków dotyczących docelowego systemu podatku VAT i stawek VAT;

– przedstawienia jasnych wytycznych w sprawie podatkowej pomocy państwa w państwach członkowskich;

– oceny warunków dostępu do dóbr kulturalnych i usług oraz przedstawienia rozwiązań umożliwiających ich poprawę, łącznie z kwestią istniejących różnic podatku VAT na książki i e-booki;

47. przyjmuje z zadowoleniem prace Komisji i państw członkowskich na rzecz aktywnego promowania walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i korzystaniem z rajów podatkowych, wykorzystujące doświadczenia Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w promowaniu dobrego administrowania w dziedzinie opodatkowania;

10. Usługi finansowe i unia rynków kapitałowych

48. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie ujednolicenia stanowiska UE w kwestiach związanych z krajami trzecimi w obszarze przepisów dotyczących usług finansowych;

49. wzywa Komisję do bardzo szybkiego przedstawienia konkretnych wniosków w dziedzinie detalicznych usług finansowych, ponieważ finanse detaliczne w UE powinny działać w interesie obywateli oraz zapewniać lepsze produkty i większy wybór na rynku;

50. podkreśla znaczenie realizacji unii rynków kapitałowych; podkreśla jednak, że dalsze wnioski ustawodawcze należy składać jedynie wówczas, gdy zamierzonych skutków nie będzie można osiągnąć środkami nieustawodawczymi;

11. Digitalizacja i automatyzacja: wyzwania i możliwości

51. podkreśla potrzebę stawienia czoła i rozwiązania kwestii zmieniających się wzorców pracy i znalezienia sposobu tworzenia miejsc pracy w połączeniu z godnym zabezpieczeniem socjalnym pracowników, a także zbadania możliwości elastycznej organizacji pracy wspierającej równowagę między pracą a życiem osobistym;

52. wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu przedstawienia strategii UE dotyczącej automatyzacji na rynku pracy wraz z inicjatywami dotyczącymi organizacji interakcji między pracownikami i robotami, sposobu, w jaki automatyzacja może pomóc zwiększyć korzyści dla pracodawców oraz pracowników, sposobu zwiększenia wydajności, a także skutków dla równowagi między pracą a życiem osobistym oraz dla zdrowia i bezpieczeństwa w pracy;

12. Obszar sprawiedliwości i przestrzegania praw podstawowych oparty na wzajemnym zaufaniu

53. wzywa Komisję do niezwłocznego podjęcia odpowiednich działań następczych i przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie wspólnych minimalnych standardów w postępowaniu cywilnym;

54. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez Radę przystąpienia Unii do Konwencji stambulskiej;

55. przypomina Komisji o kluczowym znaczeniu pełnego wdrożenia dyrektywy 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r.[1] (dyrektywa w sprawie praw ofiar) oraz dyrektywy 2011/99/UE z 13 grudnia 2011 r.[2] (dyrektywa o ochronie porządku europejskiego);

13. Postęp w zapewnieniu skutecznego i rzeczywistego bezpieczeństwa w Unii

56. uważa, że priorytetem powinny być prace nad nowymi lub modernizowanymi bazami danych, w tym nad systemem wjazdu/wyjazdu (EES), europejskim systemem informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), pakietem SIS II, Eurodac, europejskim systemem przekazywania informacji z akt policyjnych (EPRIS), europejskim systemem przekazywania informacji z rejestrów karnych, oraz że należy udostępnić na ten cel odpowiednie środki finansowe;

57. wzywa Komisję do koniecznych dostosowań ustawodawczych na podstawie wniosków z dialogu o interoperacyjności, w odniesieniu do sposobów, w jakie istniejące i przyszłe systemy informacyjne mogą usprawnić zarządzanie granicami oraz wewnętrzne

[1] Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.
[2] Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 2.

bezpieczeństwo UE;

58. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych inicjatyw mających na celu zajęcie się wyzwaniami związanymi ze zwalczaniem transgranicznej cyberprzestepczości, które należy zidentyfikować podczas przeglądu strategii na rzecz cyberbezpieczeństwa jesienią 2017 r., do przeglądu istniejącego ustawodawstwa w dziedzinie cyberprzestępczości oraz do przedłożenia wniosku przewidującego czytelne ramy dla stosunków między prywatnymi przedsiębiorstwami i organami ścigania w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej oraz radykalizacji w internecie, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę bezpieczeństwa przetwarzania danych osobowych oraz ryzyka naruszenia ochrony danych;

59. zwraca się do Komisji o zapewnienie skutecznego i skoordynowanego wdrożenia Europejskiej agendy bezpieczeństwa na lata 2015–2020 i jej priorytetów w dziedzinie zwalczania terroryzmu, transgranicznej przestępczości zorganizowanej i cyberprzestępczości, ze zwróceniem szczególnej uwagi na efektywne wyniki w zakresie bezpieczeństwa; ponawia apel, by przeprowadzić dogłębną ocenę, która dotyczyć będzie przede wszystkim skuteczności operacyjnej odpowiednich obowiązujących instrumentów UE i pozostających w tym obszarze luk;

60. uznaje walkę z korupcją za polityczny priorytet;

61. wzywa Komisję do podjęcia działań ukierunkowanych na przyjęcie aktów prawnych zmieniających lub zastępujących akty prawne Unii w obszarze współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych przyjęte przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, w szczególności decyzję Rady 2005/671/WSiSW oraz decyzję ramową Rady 2006/960/WSiSW w sprawie wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania, w tym wymiany informacji na temat przestępstw terrorystycznych, poprzez przedstawienie propozycji instrumentu ustawodawczego w celu poprawy wymiany informacji między organami ścigania i zwiększenia współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi oraz z agencjami UE z myślą o zapewnieniu wymiany informacji do celów zwalczania poważnej przestępczości transgranicznej i terroryzmu;

62. wzywa Komisję do zapewnienia terminowego i zgodnego z przepisami wejścia w życie pakietu dotyczącego ochrony danych;

14. Europejski program w zakresie migracji

63. wzywa Komisję do przeprowadzenia koniecznego przeglądu rozporządzenia (WE) 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r.[1] (rozporządzenie o wizowym systemie informacyjnym VIS) w następstwie dialogu w sprawie interoperacyjności;

64. dostrzega znaczące postępy ustawodawcze poczynione przez Komisję na rzecz opracowania wspólnej unijnej polityki imigracyjnej i azylowej oraz podkreśla, że UE zapoczątkowała ważny proces formułowania polityki imigracyjnej i azylowej w okresie, w którym poważne kryzysy wymagające natychmiastowego działania wywierają znaczącą presję na granice Europy;

65. przypomina o znaczeniu wyeliminowania zasadniczych przyczyn migracji w drodze

[1] Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

usprawnienia unijnej polityki rozwoju i współpracy z Afryką, jak również jej roli w rozwiązaniu konfliktów w przyległych krajach;

66. przypomina Komisji, że powinien zostać przedstawiony konkretny mechanizm informowania, aby regularnie oceniać skuteczność obecnych wysiłków na rzecz zwalczania przyczyn migracji, a wdrożenie funduszu powierniczego UE na rzecz infrastruktury w Afryce i przyszłego europejskiego funduszu na rzecz zrównoważonego rozwoju powinno być ściśle monitorowane;

67. ponownie wyraża poparcie dla innowacyjnych metod finansowania obecnego kryzysu migracyjnego i w szczególności z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie partnerstwa z sektorem prywatnym, które ze sobą niosą; wierzy, że współpraca z sektorem prywatnym jest kluczowa dla realizacji celów rozwoju i że mobilizacja prywatnych funduszy jest niezbędna do zajęcia się przyczynami nielegalnej migracji; nalega na gwarantowanie nadzoru parlamentarnego nad funduszami powierniczymi oraz innymi mechanizmami mieszanymi w każdych okolicznościach;

15. Zmiana klimatu

68. wzywa Komisję do przedstawienia uzupełniających się, ogólnounijnych środków walki ze zmianą klimatu w perspektywie dialogu pomocniczego na mocy porozumienia paryskiego, który odbędzie się w 2018 r.; w związku z tym zwraca się do Komisji o dokonanie oceny spójności aktualnej polityki UE w odniesieniu do celów porozumienia paryskiego;

16. Cele zrównoważonego rozwoju

69. podkreśla fakt, że cele zrównoważonego rozwoju mają powszechne zastosowanie do wszystkich krajów, i podkreśla konieczność włączenia celów zrównoważonego rozwoju do wszystkich obszarów polityki UE; zwraca się do Komisji, aby w pierwszej kolejności przeprowadziła kompleksową ocenę istniejących strategii politycznych UE oraz ewentualnych luk i niespójności w polityce; zwraca się do Komisji, aby we współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami opracowała nadrzędne unijne ramy realizacji wszystkich 17 celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że pomyślne osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju wymaga lepszego wykorzystania istniejących narzędzi, takich jak program lepszego stanowienia prawa oraz program działań w zakresie środowiska naturalnego, a także skutecznego wdrażania zasady spójności polityki na rzecz rozwoju;

70. wzywa Komisję, aby:

– ściśle monitorowała zmiany instytucjonalne i polityczne wymagane do skutecznego wdrożenia programu działań na rzecz rozwoju do roku 2030;

– wdrożyła równolegle nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju, którego podpisanie spodziewane jest na czerwiec 2017 r.;

71. wzywa instytucje europejskie do ustanowienia jasnych, zorganizowanych, przejrzystych i rozliczalnych ram regulujących partnerstwa i sojusze z sektorem prywatnym w krajach rozwijających się; ponadto wzywa do utworzenia na szczeblu UE sektorowych platform wielostronnych z udziałem sektora prywatnego, organizacji społeczeństwa

obywatelskiego, organizacji pozarządowych, ośrodków analitycznych, rządów partnerskich, darczyńców i innych zainteresowanych podmiotów;

72. podkreśla, że propagowanie i poszanowanie praw człowieka, prawa międzynarodowego i podstawowych wolności musi być centralnym wspólnym mianownikiem wszystkich dziedzin polityki UE; apeluje do Komisji, aby nie lekceważyła znaczenia ochrony praw człowieka w kontekście środków zwalczania terroryzmu; domaga się, aby Komisja aktywnie zmierzała w kierunku skutecznego włączania kwestii praw człowieka do wszystkich umów, do których przystępuje Unia, w szczególności tzw. klauzuli dotyczącej demokracji oraz art. 8 umowy z Kotonu; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji w dziedzinie praw człowieka w krajach, z którymi UE zawarła umowy;

17. Powiązanie bezpieczeństwa z rozwojem

73. wzywa do utworzenia nowego innowacyjnego instrumentu finansowania na rzecz pokoju i sprawiedliwości, który uwzględniałby zmienione kryteria kwalifikowalności do oficjalnej pomocy rozwojowej dotyczące pokoju i bezpieczeństwa, tak aby odzwierciedlał on rosnące powiązania między działaniami na rzecz rozwoju i bezpieczeństwa, a w szczególności działaniami promującymi demokrację, dobre rządy i poszanowanie praw człowieka;

18. Handel

74. uważa, że porozumienie w sprawie zrównoważonego handlu i inwestycji ze Stanami Zjednoczonymi leży w interesie UE, a w związku z tym zwraca się do Komisji o kontynuowanie negocjacji i doprowadzenie do namacalnych wyników;

75. podkreśla swoje poparcie dla ambitnego i opartego na wartościach planu w dziedzinie handlu, który wzmocni światowy system oparty na zasadach i przyczyni się do tworzenia miejsc pracy i wzrostu w Europie; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji nakierowane na zakończenie negocjacji z Japonią oraz przyspieszenie innych trwających negocjacji, w tym z Meksykiem, Chile i Mercosurem, jak również mające na celu podjęcie nowych negocjacji, np. z Australią i Nową Zelandią, oraz próbę odblokowania innych negocjacji, np. z Indiami;

76. wzywa Komisję do ponownego ożywienia dyskusji w ramach WTO będącej wynikiem konferencji w Nairobi, ponieważ wielostronne negocjacje handlowe mają żywotne znaczenie dla UE, nawet jeśli okazują się trudne; uważa, że w kontekście WTO warto byłoby wziąć pod uwagę nowe obszary i kwestie, takie jak handel cyfrowy, i z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy międzynarodowe podejmowane przez Komisję w zakresie ochrony inwestycji;

77. podkreśla, że modernizacja i wzmocnienie unijnych instrumentów ochrony handlu, aby uczynić je zgodnymi z zasadami WTO, jest kwestią pilną i niezwykle istotną;

78. wzywa Komisję do przeglądu aktualnych ram handlu UE-AKP regulowanych umową z Kotonu, która wygaśnie w 2020 r.; uważa, że nowy model powinien służyć wspieraniu wzrostu gospodarczego w państwach Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz ich integracji ze światową gospodarką; w związku z tym zwraca się do Komisji o opracowanie jasnej i solidnej polityki handlowej obejmującej m.in. rozwój sektora prywatnego, ułatwienia w handlu oraz wzajemną liberalizację; wzywa Komisję, aby uczyniła to zgodnie z zasadą

spójności polityki na rzecz rozwoju;

20. Polityka zewnętrzna: priorytety

79. zwraca się do Komisji o:

- podjęcie śródokresowego przeglądu Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej (FPI);

- wspieranie więzi transatlantyckich;

- potwierdzenie zaangażowania Unii w kwestie Bałkanów oraz wschodniego i południowego sąsiedztwa;

- wspieranie społeczeństwa obywatelskiego i możności dostępu do rzetelnej informacji mimo ograniczania ram prawnych w krajach wschodniego i południowego sąsiedztwa oraz poza nimi;

– przygotowanie propozycji dotyczących wzmocnienia współpracy z organizacjami międzynarodowymi, w tym w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych, NATO, Unią Afrykańską, Ligą Państw Arabskich, Radą Współpracy Państw Zatoki (RWPZ), Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz Wspólnotą Narodów, w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;

– wzmocnienie wytycznych UE w sprawie wolności religii lub przekonań;

– propagowanie kluczowych priorytetów w zakresie praw człowieka, w tym m.in. wolności wyznania, wolności wypowiedzi, wolności politycznej, praw kobiet i dzieci, praw osób niepełnosprawnych oraz praw mniejszości, w tym osób LGBTI;

– rozwijanie międzynarodowej współpracy między rzecznikami praw obywatelskich i partnerstwami na rzecz praw człowieka;

80. uważa, że NATO jest podstawą architektury europejskiej obrony, i zauważa, że ochrona Europy będzie odpowiedzialnością umacniającą wzajemnie NATO i UE, jak określono we wspólnej deklaracji sporządzonej w Warszawie w lipcu 2016 r., a w szczególności w ramach europejskiego planu działań w sektorze obrony;

81. popiera zachowanie porozumienia ramowego opartego na trzech filarach (wzmocniony dialog polityczny, współpraca w zakresie rozwoju i handel); wierzy, że należy rozważyć dalszą regionalizację z odniesieniem do potrzeb i specyfiki każdego regionu, podkreślając też potrzebę odpowiedzi na nową strategię Afryka-UE, która ma być przyjęta na lata 2018–2010;

82. wzywa Komisję, aby przystąpiła do utworzenia Europejskiego Funduszu Obronnego, który obejmowałby odpowiednie finansowanie zarówno dla realizowanych w ramach współpracy badań nad technologiami obronnymi, jak i dla nabywania wspólnych zasobów przez państwa członkowskie, jeżeli i kiedy jest to wyraźnie praktyczne, korzystne i opłacalne; zachęca Komisję do przyspieszenia stosowania dwóch dyrektyw stanowiących ramy jednolitego rynku obrony i wystąpienia z inicjatywą w zakresie opracowania wspólnych norm branżowych dla urządzeń i zasobów;

83. wzywa Komisję, aby zwróciła szczególną uwagę na wzrost napięcia na Bałkanach Zachodnich i szukała sposobów, które pozwolą na wzmocnienie zaangażowania UE na rzecz pojednania i reform we wszystkich odnośnych krajach;

84. wyraża uznanie dla Komisji z powodu położenia nacisku na politykę sąsiedztwa, zarówno na wschodzie jak i na południu, ale podkreśla, że politykę tę należy wzmocnić, w szczególności przez połączenie większej pomocy finansowej, większego wsparcia demokracji, dostępu do rynku i zwiększonej mobilności; podkreśla, że polityka ta musi jasno identyfikować obszary działań w celu skuteczniejszego rozwiązywania problemów napotykanych przez państwa sąsiadujące;

21. Bardziej strategiczne podejście do egzekwowania prawa UE

85. zwraca się do Komisji o usprawnienie systemów kontroli, zwłaszcza w kontekście poziomów błędu;

86. wzywa Komisję do poprawy jakości – co do istoty i szczegółowości – odpowiedzi udzielanych Komisji Petycji Parlamentu, tak aby bardziej gruntownie zajmować się problemami europejskich obywateli;

87. wzywa Komisję, aby dołożyła wszelkich starań w celu ułatwienia porozumienia w Radzie w sprawie ratyfikacji traktatu z Marrakeszu, tak aby w pełni i niezwłocznie wykorzystać potencjał tego traktatu;

88. zwraca uwagę na wysiłki państw trzecich i podmiotów niepaństwowych podejmowane w celu podważenia metodami hybrydowymi – w tym za pomocą dezinformacji – legitymacji demokratycznych instytucji w ramach UE oraz apeluje do Komisji, aby wzmocniła odporność na zagrożenia hybrydowe i zwiększyła zdolność odpowiedniego przeciwdziałania fałszywym wiadomościom i działaniom dezinformacyjnym;

22. Lepsze stanowienie prawa

89. wzywa Komisję do dopilnowania, aby:

– wszystkie wnioski ustawodawcze były poddawane szczegółowej ocenie skutków oraz analizie kosztów i korzyści;

– we wszystkich dyrekcjach generalnych przeprowadzano test oddziaływania na MŚP oraz aby podejmowano systematyczną współpracę z Radą ds. Kontroli Regulacyjnej w celu bardziej usystematyzowanego stosowania testu MŚP;

– przedkładano Parlamentowi ocenę niezależności Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w nadzorowaniu i udzielaniu obiektywnych porad dotyczących ocen skutków;

– rozwijano roczną analizę obciążeń jako istotne narzędzie identyfikowania i monitorowania w jasny i przejrzysty sposób rezultatów starań Unii na rzecz unikania i ograniczania wszelkiej nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych – zarówno przez Unię, jak i przez państwa członkowskie – w transpozycji i interpretacji prawodawstwa (nadmiernie rygorystyczne wdrażanie);

– przedkładano Parlamentowi wnioski ustanawiające cele dotyczące redukcji obciążeń

w kluczowych sektorach, aby zapewnić zmniejszenie o 25 % do 2020 r. i o 50 % do 2030 r. kosztów gospodarczych związanych z obciążeniami regulacyjnymi dla przedsiębiorstw;

o

o o

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.